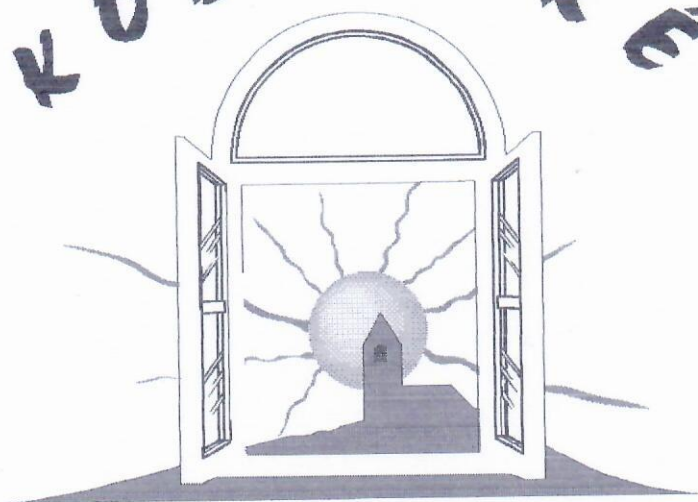

KOBERSKÉ

ROZHLEDY

Nepravidelný čtvrtletník

Ročník 7

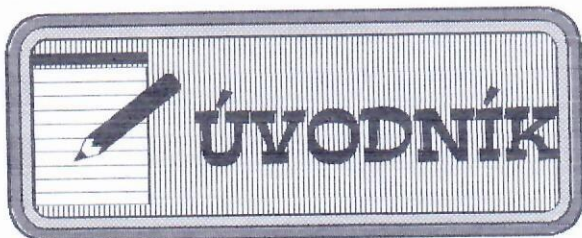
Číslo 1

Květen 1998

Cena 10,- Kč

Obsah :

- Úvodník (2)
- Informace z radnice (3)
- Příspěvky, polemika (4)
- Zprávy ze školy (17)
- Kultura (18)
- Světlo do historie (21)
- Společenská rubrika (24)
- Na poslední chvíli (25)
- Štěbetání (27)
- Slovo na závěr (30)
- Písničky z Kobeřic a okolí (31)

O POTŘEBNOSTI

Snad každý zná onen nedořešený spor o tom, co bylo dřív, zda vejce nebo slepice. Z praktického hlediska je to spor zcela nepodstatný, neboť jeden k druhému neodmyslitelně patří a nezbyvá než se smířit s tím, že to tak je. Nic na tom nezmění skutečnost, že někdo nejlí vejce ani slepice nebo že se nikdy navzájem nepotřebovali. To, že někdo nepotřebuje slepici nebo vejce, ještě neznamená, že vejce nebo slepice jsou nepotřebné. I pořadí důležitosti v tomto případě je čistě osobní nebo dílčí záležitostí, která se rázem může změnit. Třeba tím, že se někdo dostane do situace, v němž mu ona dvojice či jen jeden z nich bude jediným zdrojem potravy. Nikdo z nás totiž nemůže být spolehlivým prorokem pro sebe, natož pak pro druhé. Neboť, zaplať pánbůh, se svět nechová jenom tak, jak nám momentálně osobně vyhovuje, ale uplatňuje zákonitosti, jež nám zpravidla docházejí, až jsme nuceni napravovat chyby, jichž jsme se ve své "vševědoucnosti" dopustili.

Jistě se ptáte, "co tím chce básník říci"? Tedy k věci. Na jedné schůzi sportovní organizace vznikl spor o to, kdo je potřebnější, zda hasiči nebo sportovci, konkrétně fotbalisté. Důvod byl prostý - peníze. "Sportovci přece, neděli co neděli, téměř po celý rok, hrají svá fotbalová utkání, starají se o volný čas části mužské populace včetně té nejmladší, pěstují jejich zdatnost, soutěživost smysl pro čestnou hru. A poskytují zábavu, alespoň pro část věrných fanoušků. A co

hasiči?" Pro ně v podstatě platí totéž. Ti ovšem nevznikli pro zábavu, ale pro dobrovolnou povinnost chránit a pomáhat při ochraně majetku druhých. "No ale, kdy naposledy tady hořelo" zní námitka a v kontextu se skrývá myšlenka: "Však stejně musí vždycky přijet hasiči ze Slavkova". Jasný faul. Fotbal se taky nehraje proto, aby na každém hned bylo vidět, jakou oběť musí dotyčný fotbalista přinést svými zraněními, ale proto, aby "bylo zdravé tělo a v něm zdravý duch". A hasiči také nejsou od toho, aby hořelo, ale právě naopak, aby se lidé cítili bezpečně a měli jistotu, že jim někdo v tíživé situaci i bez požádání pomůže.

Potřební jsou tedy oba. A nejen oni. Jsou i jiní, kteří sdružují zájmy občanů, pro něž má prioritu něco jiného, např. obdělaná půda, ošetřené stromy, hojnost zvěře či pohostinství nebo dobrá hudba. Kdy která potřeba převáží, záleží na situaci a osazenstvu, chcete-li, i na většinovém zájmu. Dokonce na vyšším, třeba obecním. Na ten vsuktku málokdo pomyslí. Spíše položí otázku co pro to obec udělá. Ne, co pro to udělá on. Jakoby do ní nepatřil. Jakoby obec tady byla pro ně a ne oni pro obec. Je tedy obec vůbec potřebná?

Jsou takoví, kteří tvrdí, že ji vůbec nepotřebují. Jezdí sem autobus, teče voda, vede sem elektřina, i ty nevábné vozovky, dokonce plyn je k mání, funguje škola i školka, sbírá se odpad, řeší se majetkové problémy i osobní, dokonce i v neděli, za název obce se skrývá kdejaká organizace, jim to však nic neříká. Klidně toho využívají a jsou přesvědčeni, že je to jaksi samo. Vzpomenou si však tenkrát, když to přestane fungovat. Dokonce rozhořčeně.

Konečně i na výše zmíněné schůzi vznikl problém z nedostatku mládeže, o níž se navíc obě porovnávané organizace přetahují. Nic nového. Obec stárne, staří děti už mít nemohou, mnohé mladí dokonce otravují, mladí se sem nehrnou, mít děti je přepych. Škola se drží nad

vodou díky obecním injekcím. A jak z toho ven?

Našlo se řešení: "Co s tím hodlá přítomný starosta dělat?". Že by i on byl někdy potřebný?

JS

Z JEDNÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA

Výsledek hospodaření obce za rok 1997

Daňové příjmy	1 752 976.60
Nedaňové příjmy	357 334.89
Kapitálové příjmy	125.00
Dotace	64 000.00
Příjmy celkem :	<u>2 174 436.49</u>

Běžné výdaje	1 397 388.70
Kapitálové výdaje (plynofikace)	1 707 462.00
Výdaje celkem :	<u>3 104 850.70</u>

Saldo příjmů a výdajů: - 930 414.21

Rozpočet obce za rok 1997 vykazuje
schodek hospodaření ve výši:

930 414.21 Kč.

Povodňový plán obce

Dle instrukcí Okresního úřadu Vyškov - referát životního prostředí, byl zpracován Povodňový plán pro zastavěnou část obce.

Schema povodňového plánu - obsahuje posouzení možnosti vzniku následných

škod, druh a rozsah ohrožení, složení povodňové komise, hlídková a hlásná služba, způsob vyžádání pomoci a organizace dopravy.

○○○○○○

Zvýšení základního jmění - Respono, a.s. Vyškov

Jedná se o finanční prostředky použité ke zřízení sběrných dvorů pro ukládání nebezpečných odpadů. Pro obec toto zvýšení představuje částku ve výši 33475,- Kč, (tj. 65,- Kč/1 občan).

○○○○○○

Změna adresy referátu registrace vinic

Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský Brno, oddělení vinohradnictví, oznamuje všem pěstitelům révy vinné změnu sídla referátu registrace vinic, který má od **1.1.1998** novou adresu :

ÚKZÚZ Brno
Zkušební stanice Oblekovice
oddělení vinohradnictví
671 81 Znojmo-Oblekovice
tel. : 0624/ 248 909

Dle zákona č. 115/95 Sb., jsou všichni pěstitelé révy vinné, kteří tak dosud nečinili, povinni na tuto adresu zaslat řádně vyplněné formuláře k zaregistrování svých vinic o výměře **nad 3 ary** nebo o počtu **nad 200 keřů révy vinné**. Tato povinnost se týká i nových výsadeb, případně i veškerých změn v evidenci vinic, včetně vykloučení vinic již zaregistrovaných.

○○○○○○

Pohlednice obce

Jak jsme již informovali v minulém čísle KR (č.2-prosinec 1997) pohlednice obce jsou zhotoveny a zájemci si mohou tyto

zakoupit na Obecním úřadě. Cena 1 ks
pohlednice: 2,50 Kč.

○○○○○○

Ceník služeb RESPONO a.s. Vyškov

1. Sběr, svoz a likvidace elektrotechnického odpadu :

a) likvidace elektrotechnických zařízení
(televizor, rádio, počítač, magnetofon,
pračka, ostatní elektrospotřebiče)
70,- Kč / 1 kus

b) svoz odpadu
17,- Kč/km - vozidlo LIAZ
9,- Kč/km - vozidlo Multicar

2. Sběr, svoz a likvidace chladících zařízení :

Respono, a.s. Vyškov uzavřelo smlouvu o obchodním zastoupení s firmou, která jako jediná v ČR provádí likvidaci starých chladících zařízení a má vydáno Ministerstvem ŽP povolení k této činnosti. Každému občanovi bude za odevzdání **kompletního chladícího zařízení vyplacena motivační odměna ve výši 100,- Kč**, která vyplývá z výše uvedené smlouvy o likvidaci chladících zařízení, a která není součástí ceny za provedení služby.

a) likvidace chladících zařízení :
do 200 l 60,- Kč/kus
nad 200 l 90,- Kč/kus

b) svoz odpadu :
17,-Kč/km - vozidlo LIAZ
9,-Kč/km - vozidlo Multicar

Respono a.s., Vyškov nabízí využívání dvou sběrných dvorů odpadů :

Vyškov-Brněnská 15A

provozní doba :

úterý a čtvrtek

8.⁰⁰ - 17.⁰⁰

sobota

8.⁰⁰ - 12.⁰⁰

Slavkov u Brna-Zlatá Hora 1469

provozní doba :

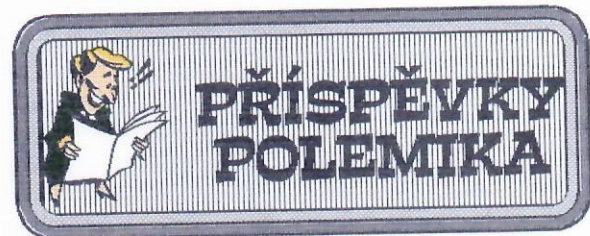
středa

13.⁰⁰ - 18.⁰⁰

Ve sběrných dvorech je možno odevzdat nebezpečný odpad jako *akumulátory, zářivky, zbytky barev a rozpoštědel, olejové filtry, aj.*

ostatní odpad *pneumatiky, železný šrot, elektrotechnický odpad, apod.*

○○○○○○

POZDRAVENÍ RODÁKŮM Z KOBEŘIC

Kdo z nás starších by v prvé májové dny nevpomněl velebitele krásy "Přírody", pěvce a dramatika "Lásky" milostné a vyznavatele lásky k rodné "Zemi"? To mne ponoukají Seifertovy verše o "Máchově máji přiznání" :

*V přelíbezný ten čas, který jsme milovali
ať zazní veršů spád
jsem beztoho jen stín a ještě opěšalý
v pozadí barikád.*

Jak pak bych potom já obyčejný smrtelník, který vše ve zdaví přežil, nezjhl, když se skláním nad rovy padlých kamarádů

partyzánů a přátel osvoboditelů Rudarmějců. Tu chvíli jako by padli promluvíli :

"My mrtví tady ležíme, jakožto zákony naše kázaly nám".

Ano, zde na hřbitově obce Koberic spí svůj věčný sen "hrdinové", kteří položili životy za naši svobodu, a to v posledních dnech druhé světové války LP 1945. Jsou to tři kamarádi, naši partyzáni, čtyři rodni spoluobčané a deset vojáků sovětské armády. Po různu pak v místech, kde je stihla smrt leží asi osm německých vojáků. Které pak zákony podnítily tyto mladé lidi k oběti nejvyšší. Historie nám napovídá, že ty helenské LP 490 př.n.l. byly obdobné "dnešním", tedy jak tvrdé spartánské, tak demokratické athenské. A obdobně roku 1938 platily u nás zákony demokratické až do Protektorátu a v té době v Sovětském Svazu po vpádu Němců byla vyhlášena velká "vlastenecká" válka, zatím co v Říši velkoněmecké vládl rasismus.

Naši obec zastihl konec války, kdy nervosní nepřítel již neustupoval, ale prchal před Sověty do amerického zajetí, přičemž ale uplatňovali tvrdé válečné zákony. Tak se mohlo stát, že v našem případě vyčkávali ve výhodné pozici nad obcí na opožděné zákopníky.¹⁾ Již počátkem dubna se přes naši obec počala "stahovat" jižní německá armáda směrem ke Slavkovu.

¹⁾ *V noci 25 dubna po znovuoobsazení obce Němci se údajně přesunuly další motorizované jednotky.*

Ráno 25.dubna kolem 8 hod., a to v průběhu minometné palby projížděl vzhůru vsí německý pancéř přetížený ofačovanými raněnými vojáky a za chvíli jej následovalo ustupující družstvo. Od našeho krytu z uličky Chaloupečky jsem přeběhl do ulice Benešky, odkud byl na západ dobrý výhled. Během další hodiny palba ustala a na svahu od Milešovic jsem zahlédl první Rusy, jak v široké

rojnici rychle sestupují, pálice ze samopalů, k naší vsi. Za zády mi prošlo do kopce zřejmě poslední družstvo a jak mi řekl proběhnuvší kamarád Oldřich Dvořák, stoupali přes Kedlety a na konci dědiny se zahníždili. Ale to už jsme slyšeli z návsi jástot obyvatel vítajících osvoboditele. Byli jsme z toho nesví, neboť jsme očekávali, že nechají vojáky ukončit dobývání celé dědiny. Tak jsme konečně od komandýra, který nám porozuměl "parusky" a nařídil palbu kulometu ze střechy školy a potom lehkým kanonem od kostela, ale bez úspěchu. Pak nás čtyři hochy nechal vyzbrojit a posílit čtyřmi vojáky se slovy: !Ty český partyzán, pobíraj vintovku a ubij Germána" a šel rovněž s námi. Po cestě přes návěs se k nám přidal asi tucet občanů porůznu chabě vyzbrojených, různého stáří, ale stejné tužby - vyhnat Germány.²⁾ Nejkratší cestou náš houfec došel do Kedlét a před Krauhlovým se strejda Melichárek³⁾ s několika občany a dvěma vojáky oddělili a úvozovou cestou za humny se hrnuli ke konci vsi. Zbylé, nás ve skrytu u plotu komandýr trochu zformoval a se mnou coby "rozvědčíkem" se začlenil do středu asi tak dvacetičlenné rojnice. To se už ale dovídáme, že strejda Melichárek těžce raněn padl. Ti dva vojáci po tom smutném sdělení veliteli se k nám jako krajníci přidali. Další tak tucet občanů zaražených touto tragédií zůstal stát zaražen u plotu v záloze a naše řada začala postupovat proti kopci. Byl jsem rovněž silně rozrušen a jako s důvěrou jsem se odevzdal veliteli, který v předklonu, v levé ruce samopal, ukazoval pravou, že se opožďující křídlo má s námi vyrovnávat. K zemi nás srazila nenadálá palba samopalů proti nám, ale výšlehy jsme neviděli, tak jsem uvažoval, že Němci jsou buď v okopecích a nebo ve skrytu zahrádek za domky a že mi po zdolání 20 m vzdáleného vrcholu vyrazíme na steč. Předpokládané "hurá" nevyšlo, naopak shora je slyšet blížící se hukot motoru a v tu chvíli mi zaléhají uši výbuchem několika gra-

nátů, a to docela blízko. Viděl jsem svého rudoarmějce, jak pálí krátkými dávkami proti hřebenu kopce, a tak jsem si rychle připravil svou Mauserovku, ale už jsem nevystřelil.

²⁾ *Další vývoj událostí toho dne stručně popi-
suji bez komentáře, protože soud mě nepříslu-
ší a mé tehdejší nazírání na tuto situaci bylo
dálo mým mládím a nezkušeností, hlavně z
vojenství.*

³⁾ *Otec mého přímého velitele Pravoslava.*

Asi jako ozvěna po blízkém třesnutí mne přitlačuje k zemi nová tvrdá detonace. Chvilí jsme zkoprněl, pak se rozhlédnu a už za sebou vidím Jindřicha Stavělu, jak podpírá našeho komandýra a pokouší se ho ošetřit. Dobíhám je, беру raněnému samopal a spolu mu pomáhám předlokít zastrčit za blůzu. Chytil se potom za rameno a my ho pod pažemi podpíráme a běžíme dolů k humnům. Kolem a nad opakovaně zasvištěla střelba a ustala, když vlevo před námi skryti za kmeny zahájili líp palbu dva naši křidelníci, a tak nám vlastně umožnili prolézt plotem farské zahrady a zmizet z dostřelu na návsi. Tam nás již čekala kolesna, na její slaměný výstel klesl náš raněný a když kočí popohnal koníka, tak na nás dva zkamenělé zavolal "spasibo, maladci", čímž mě snad probudil, a tak jsem za ním vyběhl, abych vedle něj hodil na slámu jeho samopal. Strejda na kozlíku se otočil a vykřikl: "charašo". Tak jsem se dostal mezi vojáky v houfu ustupující, a tak končilo mé perné poledna a počalo ještě nadále nebezpečné odpoledne. Spěchali jsme Horní ulicí směrem k lesu, když se ke mě přidal hospodář Filip Kachlír se zprávou "honem se pojd' schovat, od kostela tu budou co nevidět Němci" a vtáhl mne vraty k nim. Flintu mi schoval do otěpy staré kukuřice a zavedl do sklepa, kde byli všichni z rodiny schovaní. Pojídali a mluvili o situaci a asi do pěti hodin jsem odpočíval, zatímco se ženy modlily a vykřikovaly k panně Marii:

"Zachraň nás". Hospodář potom zjistil, že je venku čistý vzduch a s dárkem kon-
vičky mléka mne vraty vypustil domů. Věřil, že se Rusi do rána vrátí. Tak trochu uklidněn se ubírám Dolní ulicí, když jsem u stěny "Panského dvora" zahlédl družs-
tvo Němců, zastavili mně a když jsem jim vysvětlil, že jsem byl u sedláka pro mléko, nechali mne projít. když jsem pak sbíhal "bařinou" k "Chaloupkám" (naše ulička), tak jsem se teprve rozklepal, uvědomil jsem si, že mám kapsu plnou patron! Doma bylo všechno v pořádku...

Před rozbřeskem skutečně zahájili Ruso-
vé minometnou palbu a obchvatným útokem ztrhli celou ves. Na obou stra-
nách pak půl tuctu padlých a kolem třiceti zajatých Němci (jen pancéře ujely), zatím co osvoboditelů bylo bezpočet. jen jediný okop u kříže nad kapličkou zůstal ne-
dobyť. Takto jsme se s kamarádem Boles-
lavem Růžičkou kolem deváté zapojili do jeho zdolávání. Leželi jsme tak 400 metrů od Němců, kolmo k mezi osázené trnkami lemujícími cestu až ke kříži, kde v úhlo-
vém okopu ležel nepřítel. Přímou u strmé meze i za křovím měl stanoviště pozorovatel min-čety, u telefonu spojař a za nimi ještě samaritánka. Vedle pak specialista střelec, potom Boleslav coby granátník, pak blíže k nám politruk s tlampačem a já s mou puškou, vedle mne náš velitel Ser-
ža jako samopalník a na konci vyvýšeniny kulometčik s obsluhou. Serža mne ot-
covsky poučil jak mám klidně ležet a čekat na povel sneipra, až po minomet-
ném zastřílení a nebo po výstřelu, kdy se zahájí útok. Jinak mne nechal kouknout dalekohledem na předprseň germáns-
kého okopu a ukázal mně fotografii mnoha svatebčanů, kde měl polovic mužů označených křížkem. Po několikeré výzvě tlampačem jsem i já volal do mikrofonu: "Kamaraden kommen sie unseren gefan-
gen sein...", nic se neudálo až za křížem bouchla mina. To se ale už neudržel Boleslav a vyzbrojen granáty se plížil vpřed. Byl tak 50 metrů od nás, následo-
val v jeho blízkosti výbuch a poranil ho.

Dovětek dobrým rodákům a koberské mládeži

Rád se nacházím na návsi o "Hodech", krojovaní "stárci" procházejí s kapelou vsí a vyhrávají svým milým. Zrovna tak mne těší když v bohoslužbách v Husově sboru mohu mezi přáteli v klidu rozjímat a zrovna tak mne blaží, když slyším vyzvánět zvony katolického kostela, jak svolávají své věřící k pobožnosti. Abyste i v dnešní svobodné době vzpomínali v dobrém na ty padlé a zůstalé nepřehlíželi, proto bych pamětníkům chtěl připomenout zákopy (*viz.předchozí strana*), které tehdy občané museli pro Němce kopat nad východními okraji Fargrunta, že se v nich vůbec nebojovalo, ale že osvobození vsi přišlo ze západní strany.

To totiž Pravdík přenesl přes frontu Rudarmějcům můj náčrtek, aby se jim armáda na postupu vyhnula, dále že o ty bojové dny nebyla v naší vsi znásilněna žádná žena proto, že jsme po pět nocí hlídkovali ve dvojicích s vojáky a že jsme jim zajistili zábavu na správném místě. Takto již v první nešťastně končící dnes se u Pepina Matyášového v Horní ulici oslavovalo se zpěvem a kdy ruský voják zahrál a u klavíru zazpíval, žel tehdy poslední píseň: "Volha, Volha, mat' rodnaja..."

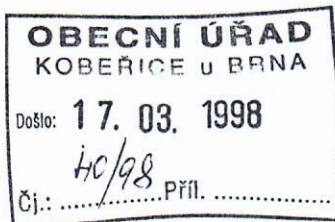
Váš Otik Valihrach

○○○○○○

ZAVŘEME ŠKOLU?

Kopie dopisu Školského úřadu hovoří jasně: naše škola spadla počtem žáků v příštím školním roce do oblasti, která podle zákona nesplňuje podmínku minimálně 13 žáků na jednu třídu. Další provozování školy bez spoluúčasti obce na úhradách, jinak hrazených státem, je nemožné. Chybí jediný žák. Jediný žák, který bude obec v následujícím školním roce stát obecní pokladnu 25 000 Kč. To platí pro letošek, pokud se nepodaří tento stav zvrátit. Ale jak? Bez dětí to nepůjde. Kde je však vzít, když obec nemůže vytvořit podmínky pro mladé rodiny. Pro majitele nemovitostí je výhodnější prodávat je za ceny, které mohou zaplatit spíše movitější starší lidé z měst, připravující si tak místo pro odchod na odpočinek. Postupně tak vzniká skanzen chalupářů a důchodců, kteří nezaplňují ani obecní pokladnu a ani školu. Obci se tak možná zvedne počet obyvatel, ale bude čím dále chudší, protože na daně nebude mít kdo dělat.

Není třeba nikomu vysvětlovat, že budoucnost patří především mladým. S nimi bude spojena i budoucnost obce, nedojde-li k nějaké zázračné změně. Budoucnost školy je s nimi spojena už nyní. A neradostná. Je to skutečnost, která se netýká jen naší obce. Ten trend je, zejména u malých obcí, téměř celostátní. Mladí se kdysi stěhovali za pohodlnějším životem do měst, staří zůstávali. Pracovní příležitosti se v obci nevytvářely a teď se pro nevýhodné složení obyvatelstva zase nevytvářejí. Mít děti se stává luxusem. Projeví-li mladí nebo obec snahu po sporadické výstavbě, naráží na bariéru nereálných cen anebo neústupnosti majitelů pozemků, mnohdy žijících mimo obec. Bez stavebníků obec nezíská investice na infrastrukturu, nutnou pro výstavbu a bludný kruh se uzavírá. Půjde-li to tak dál, budou se původní

Obecní úřad
Koberžice u Brna
683 56

Váš dopis značky/ze dne

Naše značka

Vyřizuje/☎ telefon

Ve Vyškově dne

3/98

pedag.org.oddělení

16.3.1998

Věc :

Žádost o stanovisko - příprava školního roku 1998/99

Po provedeném zápisu dětí do 1.ročníku základní školy Koberžice u Brna byl pro šk.rok 1998/99 - nahlášen následující počet žáků : 1.roč. 5,2.roč. 7, 3.roč. 8,4.roč.6.

Celkem 26 žáků, což je průměr na třídu 13 žáků.

Dne 13.3.1998 nahlásila ředitelka školy paní Koukalová úbytek 1 žáka prvního ročníku /stěhování/, tím se snižuje průměr na třídu 12,5 žáka.

Podle ustanovení zákona č.29/1984 Sb.a pozdějšího znění č.138 z roku 1995 o soustavě základních a středních škol § 6 odst.3 je stanoven nejnižší počet na třídu 13 žáků.

Obracíme se na Vás - jako zřizovatele základní školy se žádostí o stanovisko k řešení vzniklé situace.

Žádat MŠMT ČR o udělení výjimky ze zákona je možné za předpokladu, že provedete úhradu nadnormativních výdajů na mzdové prostředky.

S pozdravem

**SKOLSKÝ ÚŘAD
VYŠKOV**

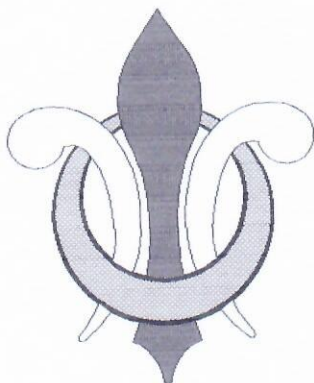

Ing. Silvestr Rolek, CSc.
ředitel školského úřadu

Na vědomí : ZŠ Koberžice

obyvatelé ukazovat jako Poslední mohykáni. Žel bohu této situaci nahrávají i mnozí z nich a nelze se jim divit, že využívají maximálně situace, kterou jim umožňuje náš právní systém. Na obec zůstaly jen povinnosti sloužit, s minimem práv, které jsou navíc krajně nepopulární, jako např. pokuty.

Jak tedy dál? Školu zatím zaplatíme na úkor jiných potřeb. Snad se nenajde jiný úřad, uplatňující jiné zásadní předpisy, který nám pohrozí také zavřením školy, pokud neodstraníme závady, na něž opět nemáme peníze. Snad se nám podaří konečně přesvědčit obyvatele, že nic není samozřejmé a že problémy obce jsou také jejich problémy. Snad konečně bude nalezena snaha podílet se na jejich řešení aktivnějším zájmem o dění a aktivnějším přístupem v pomoci obci. Jedině tak je možno pustit se do rizika větších investic, umožňujících využít výhodné polohy a nabídnout možnosti mladším i za cenu krátkodobého zadlužení. Umožní to i perspektivu rozšíření drobného podnikání a stabilizaci dopravní obslužnosti. A v neposlední řadě se snad chytí za nos alespoň některá z našich politických stran a kromě své budoucnosti se konečně bude starat i o budoucnost země.

Slabotinský

CO NÁM ŘEKNE SIRÉNA

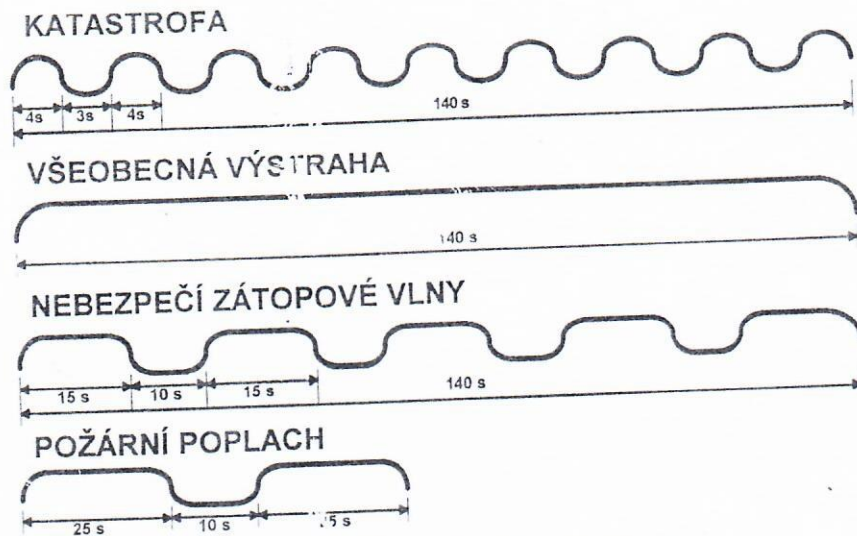
Čas od času, zhruba 1x za čtvrt roku, se v celé republice a samozřejmě i v naší obci rozezvučí elektrická siréna, umístěná v Kobeřicích na Hasičském domě. jde o pravidelné zkoušky pro účely Civilní ochrany, o kterých jsou občané samozřejmě včas informováni. V této souvislosti však stojí za to připomenout, že sirény neslouží stejně jako v minulosti zdaleka jen k vyhlášení požárního poplachu, ale i k varování obyvatelstva při různých mimořádných událostech.

Způsob vyhlášení požárního poplachu byl již v jednom z minulých čísel Koberských rozhledů popsán. Přesto si však připomeňme, že je vyhlásován dvojitým spuštěním sirény vždy po dobu 25 vteřin s desetivteřinovou prodlevou. Celková doba signálu je tedy 60 vteřin.

Druhým důležitým varovným signálem je nebezpečí zátopové vlny, které je vyhlásováno šestkrát opakovaným spuštěním sirény po dobu 15 vteřin s pěti desetivteřinovými prodlevami. Celková doba signálu je tedy 140 vteřin. Po tomto signálu by měla následovat příprava občanů na případnou evakuaci.

Další dva signály mají dvojitý význam, podle situace, ve které jsou vyhlásovány. Kolísavým tónem, s prvním spuštěním sirény po dobu 7 vteřin s následnou třívteřinovou prodlevou, po které následuje další spuštění sirény po dobu čtyř vteřin a dále se pak opakuje 3 vteřiny prodleva a 4 vteřiny stálý tón, znamená v mírové době blížící se katastrofu (vichřice, smršť, atd.), v době branné pohotovosti státu pak oznamuje tento signál vzdušný poplach, který mají někteří naši občané ještě v živé paměti z doby II. světové války. Celková doba signálu je opět 140 vteřin. Jako reakce na tento signál by mělo následovat ukrytí v ochranných stavbách. Posledním varovným signálem je nepřetržitý tón v délce 140

AKUSTICKÉ VAROVNÉ SIGNÁLY

Signál **KATASTROFA** má za branné pohotovosti státu význam **v z d u š n ý p o p l a c h**
Signál **VŠEOBECNÁ VÝSTRAHA** má význam pro ostatní druhy nebezpečí, musí následovat upřesnění nebezpečí (rozhlas, televize)
Za branné pohotovosti má význam **k o n e c v z d u š n é h o n e b e z p e č í**

vteřin, který znamená v době branné pohotovosti státu konec vzdušného poplachu. V mírové době pak má tento signál význam všeobecné výstrahy a upozorňuje na nutnost poslechu médií, tedy rozhlasu a televize.

Možná se zdá být připomenutí těchto signálů v dnešní době poněkud absurdní. V žádném případě však nelze tuto skutečnost brát jako přežitek minulosti, ale jako nedílnou součást celého komplexu opatření k zajištění ochrany obyvatel. Podceňovat nelze tyto varovné signály i v rámci naší obce, protože nenačká situace nás může zastihnout zcela neočekávaně kdekoliv a znalost významu uvedených varovných signálů a hlavně správná reakce na něj, by se měly stát

samozřejmou součástí života nás všech. Včasné a správné varování obyvatelstva a jeho správné reakce na vzniklou situaci mohou zabránit velkým a často zbytečným škodám na majetku i životech. To ostatně potvrdily i loňské záplavy, při kterých se

ve varování obyvatelstva i v jeho reakci na vzniklou situaci projevily značné nedostatky. Připomeňme si při této příležitosti i Vážany nad Litavou v roce 1990.

Co se týká elektrické sirény v Kobeřicích, ta je na střeše Hasičského domu umístěna bezmála padesát roků, což znamená, že i ona by si již zasloužila technické úpravy, hlavně ke zlepšení její slyšitelnosti. Zvláště v zimním období mají hasiči s její provozuschopností vlivem námraz značné starosti.

Zdeněk Ondráček, ml.

VÝROČNÍ JEDNÁNÍ HASIČŮ

Přes dvacet hostů bylo přítomno na lednové výroční valné hromadě Sboru dobrovolných hasičů. Vedle rodičů mladých hasičů mezi nimi nechyběli ani ředitel Hasičského záchranného sboru okresu Vyškov pplk. Antonín Němčanský, starosta obce ing. Jiří Slabotinský, CSc. a za okresní sdružení hasičů byla přítomna vedoucí inspektorka p. Jitka Fabianová.

Mladí hasiči seznámili všechny přítomné se svojí celoroční činností formou kulturního vystoupení. Poté přišla na řadu hlavní zpráva, ze které vyplynul poměrně úspěšný rok koberských hasičů. Pro připomenutí stojí za zmínku slavnostní odhalení sádrové plastiky patrona hasičů sv. Floriána v květnu loňského roku, které bylo spojeno s dnem otevřených dveří Hasičského domu. V srpnu to pak bylo společné posezení u táborového ohně, kterému však předcházela sběr železného šrotu a pomoc při zavedení plynu do hasičky. V průběhu roku provedli koberští hasiči pět drobných zásahů a technických pomoci a částkou 1 000,- Kč přispěli na pomoc hasičským sborům

postižených povodněmi. Již několik let se těší největší pozornosti činnost kolektivu mladých hasičů, který i v uplynulém roce šířil dobré jméno obce a svého sboru v rámci okresu i mimo něj.

Schválený plán práce a přijaté usnesení však naznačují, že i v tomto roce hodlají hasiči v Kobeřicích nadále rozvíjet svoji činnost tak, aby dostáli svému poslání a byli platným článkem života obce. Plná zasedací místnost obecního úřadu nasvědčovala, že hasiči se těší velké pozornosti občanů i starších členů sboru, což je pro současný výbor inspirací i závazkem do další práce. Prvním úkolem hasičů v tomto roce byl výběr členských příspěvků, které byly zvýšeny z dosavadních 50 Kč na 100 Kč za člena. Přestože se jednalo o velmi nepopulární opatření,

podarilo se tento úkol až na některé výjimky splnit.

V současné době má Sbor dobrovolných hasičů v Kobeřicích u Brna celkem 67 členů, z toho 23 mladých členů ve věku do 18-ti let.

Zdeněk Ondráček, ml.

V KOBEŘICÍCH HOŘELO

Dne 1.4.1998 na apríla zazněla 3x siréna na Hasičském domě. Asi v 18.⁴⁵ hodin vypukl v Kobeřicích požár. Hořelo v části Kobeřic, která se nazývá Vinohrady. Sjeli se hasiči z Kobeřic a Slavkova, kteří byli u požáru o něco dříve. Spojili dohromady síly a požár uhasili. Přijeli pomoci uhasit požár i mladí hasiči, např. Bartalos Libor, Bartalos Ladík, Slabotinský Jakub, Hanačíková Lenka a další. Podívat se došli i starostliví občané. Oheň planul zespodu navrch. Na samém vrcholu stála dřevěná chata, kterou hasiči na poslední chvíli zachránili. Požár zničil vinohrad asi 50x25 metrů. Dospělí hasiči hasili požár převážně lopatami. Trvalo jim asi 15 minut, než měli požár pod kontrolou. Na ty menší se ale taky nezapomělo, na ně odkázali džberovku, hadici a proudnici. Hasili především kluci, holky jen hledaly místa, kde by mohl oheň vzplát. Požár byl uhašen asi za 45 minut. Poté jsme odjeli do hasičky. Schovali jsme auto a šili jsme si dát pivo a sodovky.

*Libor Bartalos (12 let)
člen kolektivu mladých hasičů*

OOOOOO

JAK S ODPADY PODLE NOVÉHO ZÁKONA?

Nový zákon o odpadech č. 125/1997 Sb. významně mění definici vlastníka (původce) komunálního odpadu. **Obec se stává jeho vlastníkem teprve tehdy, až je jí občanem předán smluveným způsobem a na smluveném místě. Do té doby je vlastníkem odpadu občan a je povinen s ním zacházet v souladu s výše uvedeným zákonem.** Toto je zcela nový přístup, neboť dosud byla původcem komunálního odpadu obec, bez ohledu na to zda jej skutečně produkovala nebo ne. Povinnost občana dodržovat zásady správného zacházení s odpady tak musela stanovovat obec, což naráželo na obtíže s prováděním dohledu, neboť před zákonem byl občan zvýhodněn. To nyní neplatí a občan nedodržující zákon se vystavuje přímému postihu od státních orgánů, jako organizace.

Dalším významným bodem nového zákona je to, že **vlastník nemovitosti, na níž se nachází nepovolená (černá nebo divoká) skládka je za tuto skládku odpovídný se všemi následky (náklady na odstranění, finanční postih) pokud se mu nepodaří zjistit pravého viníka nepovolené skládky.** Tím se zvyšuje také odpovědnost občanů prostřednictvím jejich vlastnictví za stav životního prostředí nejen z estetického, ale především zdravotního hlediska a také morální apel na ostatní občany, kteří by svým bezohledným jednáním způsobovali potíže spoluobčanům. Lze očekávat, že konečně přestane fungovat falešná solidarita, protože už nepůjde o obecní riziko, ale vlastní.

Konečně třetím významným bodem nového zákona z hlediska občana je to, že **občan musí prokázat způsob nakládání s odpady, který musí být v souladu se zákonem.** Vychází se z neoddiskutovatelné skutečnosti, že každý člověk, zvláště pak majitel nemovitosti, je produ-

centem odpadu. Ten má právo zbavovat se ho zákonným (povoleným způsobem). Obrátí-li se na obec, musí mu pro to vytvořit podmínky. Pokud jich nevyužívá, je povinen prokázat způsob jeho likvidace. V případě neprokázání nebo likvidace nepovoleným způsobem, se vystavuje postihu, který představuje značné finanční zatížení.

Obec svou vyhláškou specifikuje podmínky, za nichž může občan svůj odpad odkládat na území obce a zbavovat se tak další odpovědnosti, která převzetím odpadu přechází na obec. Vychází se z dosud dobře fungujícího systému, na který si většina občanů zvykla, který bude postupně rozšiřován na zvýhodněný způsob třídění. Už v tomto roce je možné odkládat ve sběrném dvoře ve Slavkově u Bma nebezpečný odpad jako jsou televizory, ledničky, zářivky, akumulátory a obec vytváří podmínky, aby tato akce mohla alespoň dvakrát do roka proběhnout v obci. Tím se postupně odbourávají dosavadní potíže neřešitelnosti takové situace a současně zvyšuje pravomoc postihu za neodpovědné nakládání.

Velice častým a v obci zvláště citelným problémem je tzv. stavební odpad neboli suť. I ten je řešen vyhláškou na základě zákona. Obec se maximálně snaží snížit náklady občanů na zbavování se tohoto odpadu a proto jej hodlá využívat pro potřeby údržby polních komunikací nebo zpevnování ploch a hodlá umožnit tzv. rekultivaci a skládkování v místě, které by posloužilo pro pozdější recyklaci. K tomu musí mít povolení od příslušného orgánu a vytváří k tomu nezbytné předpoklady. Závažným předpokladem, vyplývajícím ze zákona, je to, že **takto ukládat lze pouze vybraný stavební odpad. Vybraným stavebním odpadem je stavební odpad zbavený asphaltových výrobků, elektroinstalace, impregnací, plastů, skleněných střepe s luminoforem (zářivky), asbestu ap.** Je rovněž nežádoucí, aby na takové místo byly ukládány výrobky ze dřeva, které lze

využít nebo znehodnotit jinak.

Pro takové skládkování je vybráno vhodné místo, které bude oploceno a jeho provoz bude mít svůj řád, znemožňující porušování vyhlášky. Pokud někdo nebude ochoten třídit stavební odpad, může ho likvidovat pouze prostřednictvím oprávněné organizace, jakou je např. a.s. Respono. O likvidaci musí mít samozřejmě doklad, který mu organizace proti zaplacení jistě vydá. Tzv. nebezpečného stavebního odpadu, vzniklého po vytrídění, bude možno se zbavovat prostřednictvím sběru organizovaného obcí nebo přistavením kontejneru a po zaplacení poměrného nákladu.

Tyto nové zásady, týkající se nakládání s komunálním odpadem, vstoupí v platnost schválenou vyhláškou, nejpozději do konce června tohoto roku. Nejsou ani tak přísnější, jako spíše adresnější, kladoucí důraz na odpovědnost všech zúčastněných stran, tedy i občanů. Především u nich by měl být prvořadý zájem na ochraně zdravého životního prostředí pro budoucí pokolení a oni by měli volat po tom, aby stát i obec jim k tomu vytvářeli dostatečné podmínky. Je to záležitost nejen zvyku a výchovy, ale především morálky vycházející ze známého přísloví: "Co nechceš, aby jiní činili tobě, nečiň ty jim."

Jiří Slabotinský

○○○○○○

KDO POMŮŽE OBCI?

Obec je zadlužena. Zadlužila se pro občany. Konkrétně pro to, aby mohli využívat výhod plynového ohřevu a topení. Částka dosahuje přes dva miliony korun a je logické, že je snaha tento dluh splatit. Nelze tedy vydávat peníze na víc než je nezbytné. I zadlužená obec však chce sloužit a udržet si alespoň svůj

vzhled. Kvůli těm, kteří ji tvoří, tedy občanům, jejich spolkům a místním podnikatelům. To ovšem také není zadarmo. Náklady však lze snížit tím, že občané a podnikatelé přispějí, finančně nebo třeba svou prací. Obec zaplatí náklady na materiál. V případě pomoci organizací pak poskytne finance do jejich pokladny, což je čestnější než automatický převod do natažené dlaně.

Kde je možno pomoci? Tam, kde je to potřebné. Třeba údržbou a úklidem u svých domů, na veřejných prostranstvích (a to nejen před "svým"), na návsi (s vytrháváním plevelů, stříháním keřů, sečením trávy), na hřbitově s odvozem odpadu a sečením trávy, malováním ve škole, oplocením hřiště Na valech, opravou kapličky, oplocením skládky, odstraněním černých skládek v lese a okolí, pročištěním potoků, odpadních jímek na silnici atd.

Těch možností je hodně. Některé by měly být samozřejmostí. K některým obec prostřednictvím obecního úřadu bude vybízet. V těchto případech bude možno si také přivydělat. Zcela určitě nebude odmítnut nikdo, kdo bude pomoc nabízet a věříme, že se najdou i takoví, kterým osud obce není lhostejný. Kteří vědí, že chtějí-li od obce brát, musí jí i dávat.

SJ

○○○○○○

MAJETKOVÉ VYROVNÁNÍ

Začátkem roku byli někteří občané a chalupáři, a bylo jich dost, vyzváni Obecním úřadem, aby spolu s pověřeným zástupcem obce vyřešili problém vlastnictví částí pozemků, které nesouhlasily s katastrálními mapami. V podstatě se nejednalo o nic vážného. Někteří občané většinou nevědomky nebo v dobré víře,

že je vše dělají se souhlasem tehdejšího Místního národního výboru zastavěli nebo oplotili pozemek patřící obci. Protože na údajná povolení neměli příslušný doklad, mohlo by to být kvalifikováno jako neoprávněné užívání obecního pozemku, které by při případném prodeji nebo dědictví nemovitosti mohlo být nepříjemné. Proto obecní zastupitelstvo přijalo usnesení, kterým obec byla ochotna tyto části pozemků odprodat, pokud dotčení občané s tím budou souhlasit. Nutno konstatovat, že drtivá většina občanů tuto snahu přivítala a ochotně spolupracovala. Konečně bylo to pro ně výhodné, protože veškeré smlouvy o prodeji pozemků byly vyřizovány péčí Obecního úřadu na radnici. Některé komplikace se vzájemným objasněním situace, zvláště pak ochotou Obecního úřadu, podařilo objasnit. Až záležitost projde Katastrálním úřadem, budou mít sporné pozemky správného majitele. Snad až na jednu výjimku. Tou je vlastnictví Valů TJ Sokol a naopak hřiště u lesa obcí. Věříme, že i tato záležitost se podaří dořešit, protože jinak by nebyla možná investice obce do úpravy Valů.

starosta

KDO JE ZODPOVĚDNÝ ZA CHOVÁNÍ DĚTÍ?

"Bože, to je dneska mládež!" povzdechne si nejedna maminka a babička. A jista si svou pravdou pokračuje *"Pozdravit to neumí, mluví to sprostě a jenom to dělá nepořádek! Co je v té škole vlastně učí?"* nalézají zpravidla jednoznačného viníka. Pokud za to výjimečně "nemože radnica."

Je známo, že lamentováním se ještě nikdy nic nezměnilo. Jenom se popsala skutečnost, která je zřejmá téměř každému a která s různou intenzitou se traduje co je asi lidstvo na světě. Děcka prostě "do latě" jako vojáky nikdo nepostaví, jeptišky ani mnichy z nich neudělá a

ani by to nebylo vhodné. Tu energii někde vybit musí a dětství v ohradě by bylo dětstvím nanejvýš smutným. Bez tolerance to určitě nepůjde, jde však o její míru. O míru chování, která musí ctít nezbytné zásady slušnosti a ohleduplnosti. Třeba to, že je slušné pozdravit staršího (nejen paní učitelku a rodiče), že je slušné jim pomáhat a pustit je sednout, ne se jim vysmívat, že není možno ničit a znevažovat to, co vytvořili jiní, že nepořádek je třeba uklízet atd.

Jenže, kdo jim to má vštěpovat? Škola? Jistě. Jenom ona? Pan farář? Jistě. A co rodiče? A co ostatní? Jen se podívejme na to, jak se chováme vůči sobě. Chceme, aby děti zdravily a sami nezdravíme. Chceme, aby mluvily slušně a způsob a slovní zásoba našich hovorů zvěřincem jenom hýří. Chceme, aby byli čestní a pravdomluvní a nezamýšlíme se nad tím, jak to jde nám. Chceme, aby pomáhali a mnohdy je k tomu nevedeme důsledně ani doma. Chceme, aby měli úctu ke starším a nezamýšlíme se nad tím, jaký postoj k nim chováme my. Chceme, aby pouštěli starší sednout a sami to nectíme, dokonce k tomu ani vlastní dítě nevybídneme. Chceme, aby si vážili pořádku a sami odkládáme nepotřebné na cizí beze studu. Chceme, aby měli smysl pro krásu a jaký vzhled skýtají mnohé příbytky?

Mohli bychom pokračovat a každý z nás ví jak. To však není smyslem. Smyslem je napravovat a přiznat si chybu u sebe, ve svých rodinách. Brát upozornění druhých jako pomoc, nikoliv jako posměch či nadávku. Odpověď *"Starej se rači vo sebe!"* je jen projevem nekritičnosti vedoucí k vzájemnému osočování a nenávisti, nevážnosti, jež nakonec skončí posteskem nad chováním dětí. Za jejich chování nemůže nikdo jiný než především my sami. Pokud nepůjdeme příkladem a nebudeme důslední, pak můžeme lamentovat donekonečna.

JS

BUDE U DŘÍNOVÉ RYBNÍK?

Bývaly doby, kdy člověk a příroda žili v lepším souladu a tam, kde násilí by bilo příliš do očí, respektovali stav vzniklý přirozenou cestou. Voda, která odmítá odjakživa téci do kopce, si po spádnicí, zpravidla v údolí, vyhloubila své koryto a po staletí ovlivňovala a utvářela ráz krajiny. Vznikala tak malebná zákoutí, poskytující útočiště zvěři, hmyzu i rostlinám a zpestřující jinak smutný pohled do krajiny. Tu a tam se objevila lesklá oka přirozených mokřadí, stabilizující vodní režim povodí a lákající k hnízdění v rákosovém porostu vodní ptactvo. Z nich byly napájeny pramenitou vodou studánky, poskytující občersvení žíznícím v parném létě. Četné meze vyrovnávaly výškové rozdíly svahů a zabraňovaly splavování úrodné půdy a zanášení toku. I ony poskytovaly útočiště pernaté zvěři před činností člověka a jemu nakonec také. Na nich si mohl odpočinout ve stínu stromů a občerstvit se jejich plody.

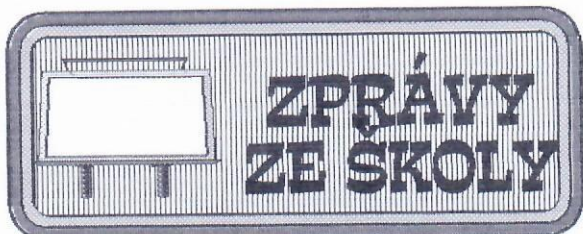
To všechno vzalo za své, když megalomanský systém se jal poroučet větru dešti a my ho mnohdy slepě následovali. Vznikaly "ruské" celiny, charakteristické sice svou nedozírností, ale také nedozírnými škodami. V pusté a nudné krajině zmizela zvěř, stromy i studánky a ve vzduchu, kdysi tak čistém a vonícím půdou a vláhou, byla cítit nafta a prach. V rachotu strojů zmizelo velebné ticho a nad polem se místo křepelek a skřivánka ozývalo spíše krákání vran. Neustálé volání po vysoké výnosnosti bičovalo půdu hnojivý i postřiky, jež splavovala voda ze strání, odnášející je i s půdou. Vysoký nadbytek potravy vedl k plýtvání, jež znevažovalo kdysi tak posvátný vztah člověka - zemědělce ke zdroji obživy. Neutěšená krajina vedla k neutěšenému stavu mysli. Jak by řekl stařeček Pagáč z nezapomenutelné knihy Zdeňka Galušky, ke spokojenosti stačily jenom dva smysly: "nažrat a spat". A po nás mohla být

potopa.

Naštěstí lidský život je zcela zanedbatelný proti přírodě a jejími zákonitostmi se chťe nechťe nakonec musí řídit jako její součást. Příroda mu to neustále připomíná. A tak zůstávají místa, na kterých zůstává úroda, neboť v mokré půdě se stroje utopí, jiná místa přestávají být obdělávána vůbec a v místech bývalých potoků se rok co rok objevují hluboké rýhy s vytrhanými plodinami. Čím dál tím více polí zůstává neobdělávaných a kupodivu hlad nikdo nepocituje. Spíš naopak potraviny nabyly nejen na množství, ale i na kvalitě a rozmanitosti. Znovu se začínají objevovat oka přirozených mokřadí a náletové porosty stromů začínají oživovat kdysi obdělávané stráně. Začínáme si uvědomovat, že naším bohatstvím nejsou plné ledničky, ale příroda, která nás obklopuje a její poznávání. Čím lépe ji budeme poznávat, tím lépe budeme využívat jejího bohatství, jež netkví jenom v tom, co z ní získáme, ale čím obohatí naši mysl, náš smysl pro krásu a vyváženost.

V tomto duchu byl vytvářen náš územní plán, jehož významnou součástí je revitalizace neboli obnova Milešovického potoka. Aniž si to totiž mnohdy uvědomujeme, je významnou součástí našeho života, spojuje nás s ostatními a co je nejdůležitější, je jediným trvalým zdrojem vody v oblasti, která vodou příliš neoplývá. Bylo by proto škoda, aby ji zbytečně odváděl, aniž by se u nás chvíli zdržela. Narušuje tak nebezpečně stav zásob podzemní vody u nás a přináší zbytečné záplavy v obcích pod námi, kam odnáší půdu našich pozemků. V jeho povodí na našem katastru bylo mnoho mokřadí, břehy byly porostlé a údolí, jímž protéká, bylo vskutku krásné. Bylo naší chloubou tvořící přirozený přechod do klína lesů. Proto ta otázka v záhlaví. To není jen povzdech do větru, to je návod k vážnému zamyšlení.

starosta

ZPRÁVY ZE ŠKOLY

Ady

Starám se o psa. Pojmenovala jsme ho Ady. Je ještě malý, jsou mu teprve 2 roky. Je vysoký asi půl metru. A furt si chce hrát. A má krásnou srst. A táta zkoušel, kolik asi váží a táta říká, že moc neváží.

Katka Krahulová (2.roč.)

Micka

Starám se o kočku. Protože je to kočka, dali jsme jí jméno Micka. Je černobílá. Je dost velká a ráda se mazlí, ani si ráda hraje s klackem, ale ne tak často. Ráda chytá myši, ale už je všechny vychytala.

Petr Fries (2.roč.)

Pes Axa

Je černá. Nemá ráda ptáky a kočky též. Je taky ráda, když si s ní někdo hraje. Vidím, jak je smutná, když odcházím. Když je noc, tak ji nikdo nevidí. Jednou, když jsme přijeli z Vyškova, vlezla nám do kufru u auta.

Jolana Tihlaříková (2.roč.)

Habra

Pes Habra je malé štěně. Ale už je trochu povyrostlý. Vypadá jako německý ovčák. Je to pěkně roztomilý pes. Když se lekne, vrazí hlavu do sena a já mu řeknu neboj se, já ti nic neudělám.

Rudolf Daniel (2.roč.)

Kočka

Starám se o kočku. Je pěkně proužkovaná. Dávám jí mléko. Má nejraději sušenky. Když vlezde do kuchyně, mamka na ni zakřičí a ona se poleká a uteče ven z kuchyně.

Jana Friesová (2.roč.)

Mikeš

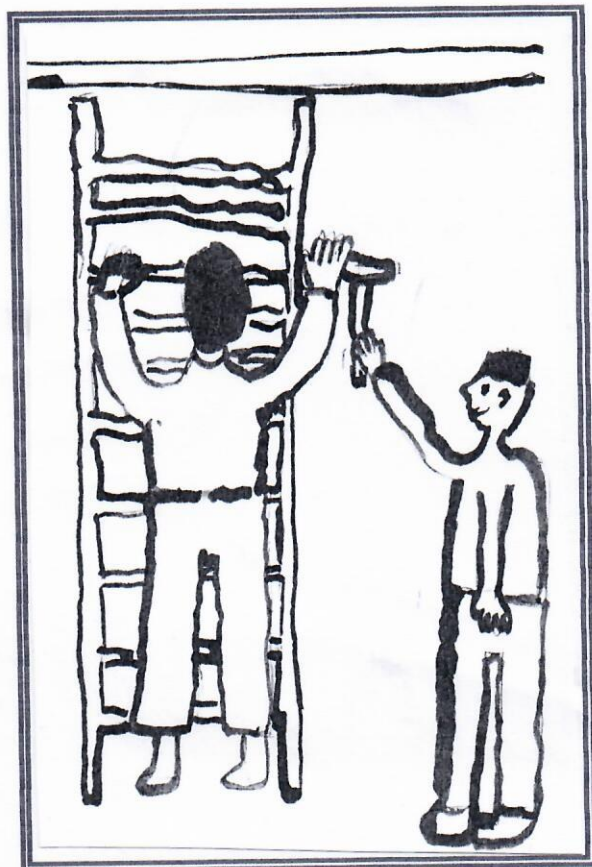
Kocour Mikeš se rád mazlí. Každý den si s ním hraju. Je pěkně huňatý. Má rád granule. A rád se tulí. Rád se prochází. Moc rád se tulí.

Lenka Duráková (2.roč.)

Pepino

Starám se o králíka, kterému jsem dala jméno Pepino. Má hladkou srst. Je dost velký, má hnědé oči. Má bílé uši a hnědý čumák.

Jana Oslíková (2.roč.)

Z LIDOVÝCH PRANOSTIK A STOLETÉHO KALENDÁŘE

- *Po bouřce v dubnu připadají mrazíky*
- *Je-li duben pěkný - bude květen ještě lepší*
- *Jasný měsíc v dubnu, škodí květu stromů*
- *Dubnové deště dávají polím sílu*
- *Teplé deště v dubnu - teplé dny v říjnu*
- *Svatého Marka deštivo - sedm týdnů blátivo*
- *Po teplém Marku se často ochlazuje*

○○○○○○

NAŠE OBEC A JEJÍ LIDÉ

Jsem rodačka Kobeřic a jako jedna z těch, komu život v obci není lhostejný jsem využila příležitosti podílet se na organizaci veřejného dění. Zvolila jsem oblast, podle mého názoru a mých zkušeností, mně odpovídající - kulturu.

Po třech letech působení v kulturní komisi jsem naplněna různými pocity, o které bych se s vámi chtěla rozdělit.

Kdesi jsem se dočetla, že Češi jsou národem, který je nevyzpytatelný a vždycky se zachová nějak divně. V naší kotlině totiž za řadu století vznikl záhadný mix povah, z něhož se vyvinula letora průměrného domorodce. Věčně nespokojený, nedůvěřivý, málo tolerantní k práci a úspěchu druhých, spíše závist a zlost, pramenící však patrně z jeho vlastní neschopnost.

Přiznám, se že jsem tomuto výroku moc nevěřila a spíše se přikláněla k tomu lepšímu, co se o nás Čechů říká. Dobrosrdečná, přátelská povaha, s citem pro umění a kulturu vůbec, a tak jsem se společně s ostatními členy kulturní komise pustila do realizace projektů s upřímnou snahou dostat všem hlasům, které po zlepšení kulturního dění volaly. Často jsem na frekventovaných místech (na zastávce, v autobuse...) slyšela: "Jó v Kobeřicích, tam se nic neděje, tam je zakopaný pes, nějaká zábava ta určitě nebude stát za nic." Pokud pomínu finanční obtíže, které nás provázely a mnohdy ztěžovaly práci natolik, že některé plánované akce se nemohly vůbec uskutečnit, zůstala daleko hlubší bolest. Mám tím na mysli odezva u našich občanů a toleranci k jakémukoliv pokusu, byť skončí neúspěchem. Ať to byly hody, velikonoční zábava, country bál, kácení máje, Kateřinská zábava, odpoledne pro děti a v neposlední řadě i beseda s panem Zdeňkem Galuškou. S výjimkou hodů, které snad i ze zvyku a tradice bývají hojně navštěvovány, všechny

ostatní se těšily velmi malé účasti. Kladu si otázku proč a napadá mne hned několik odpovědí. Snad proto, že lidé o takový druh zábavy nestojí, nebo raději volí televizi nebo video, možná proto, že se najde skupina těch, kteří cítí zášť a nesympatie k těm, kteří kulturní akce organizují a pořádají, a nedokáží se povznést nad osobní spory a raději volí neúčast. Ale proč potom volat po nějaké kultuře v obci. Neměl by si tedy nejprve každý sám osobně zodpovědět na otázku, zda vůbec o nějakou kulturu stojím a co od ní očekávám?

Předložila jsem svůj názor a mé postřehy, které jistě nemusí být názorem i ostatních lidí. Dala jsem proto prostor několika občanům naší vesnice, kterým jsem položila 3 otázky :

1. **Zajímáte se o kulturní dění v naší obci ?**
2. **Která kulturní akce se Vám líbila, se kterou jste naopak spokojeni nebyli a proč ?**
3. **Co by se podle vás mělo změnit, aby se zájem o kulturní akce zvýšil ?**

Neodpověděli všichni, proto bych ráda poděkovala všem těm, kteří byli ochotni se vyjádřit. Objevila se spousta názorů, a proto závěrečný úsudek nechávám na Vás.

Eva Slabotinská

Emilie a Miroslav Kočovští (důchodci)

1. Hody se nám líbily jako celek. Bylo by dobře, aby tato tradice byla i nadále.
2. Oslava Svátku matek, dětský maškarní ples se jistě líbil těm, pro které to bylo připraveno. Dále ochutnávka vín patří již tradičně k akcím, které mají ohlas. Patří mezi ně i ty, které nejsou vyjmenovány, ale pomohou ke zpetření života koberských občanů.
3. Mladí lidé se musí zapojit do kulturního dění, aby získali zkušenosti a mohli tuto

štafetu nést dál.

**Lenka a Jiří Havránkovi
(mladí manželé)**

1. Ano, zvlášt' o dění spojené se sportem a kulturou.
2. Líbila se akce utkání sportovci versus umělci, nespokojenost nelze vyjádřit. I za každý pokud musíme být vděční.
3. Hlavně by bylo potřeba lidí, kteří budou ochotni svůj čas věnovat přípravě a organizaci. Pokud se najdou, musí být vytrvalí a vynalézaví. Ne každý pokus totiž znamená úspěch.

Ludmila Pítáková (důchodkyně)

1. Ano. Jistěže.
2. Nemůžu říct, že by se mi něco líbilo, protože nikam nechodím. Snad jen na hody. I se synem.
3. Já už těžko někam budu chodit. To se musíte zepat těch co lépe chodí. Ale syn má rád hudbu, proto alespoň ty hody.

Iva a Jana Svobodovy (chalupářky)

1. Zajímáme.
2. Hody. Mají úroveň a zachovávají tradici. Dále potom kácení máje. Bylo však málo lidí, ale lidi asi nemají zájem.
3. Když se něco udělá, tak nikdo nepřijde. Každý nadává, ale jakmile se něco udělá nikdo nepřijde.

Marie Kreutzerová (pracující)

1. Že se něco pořádá vím od dětí.
2. Mrzí mě, že jsme se nezúčastnila vánočního koncertu pořádaného muzikanty. Dále pak hody ty se mě moc líbí.
3. Uvítala bych koncerty, třeba takový jaký byl na vánoce, na takové akce bych šla, i nějaké besedy a samozřejmě hody.

Blanka Láničková (pracující)

Neodpověděla.

Libor Minks (student)

1. Myslím si, jak i spousta mladých lidí v

této obci, by se ráda zúčastnila kulturních akcí, ale bohužel, kromě tradičních hodů se zde žádné nekonají.

2. Byl jsem spokojen s každoročními hody, a přestože je organizují mladí lidé, vždy hody dopadly dobře.
3. Umožnit mladým lidem scházet se v nějaké místnosti, kde by mladí lidé akce plánovali. Dosadit mladé lidi do kulturní komise (pozn. autora - věkový průměr členů kulturní komise je 25 let).

Zdena Hanačíková (pracující)

1. Ano, zajímáme, i když toho kulturního dění u nás je čím dál méně.
2. Já jsem vděčna za každou akci, která se v Kobeřicích pořádá a byla kdy pořádána. Od vítání občanků, besedy s důchodci, vystupování našich dětí při různých příležitostech, pořádání zájezdů (zahrádkáři), hraní divadla.... až po taneční zábavy, plesy a samozřejmě hody. Líbil se mi i dětský maškarní ples a vánoční koledování, samozřejmě divadlo. Nejsem zastáncem dnešních diskoték, ale i tento druh zábavy k životu patří.
3. Pokud by to bylo možné, tak zrušit televizi, přivodit el. energie do domácností v době konání akce, změnit chování lidí a nenechat se odradit několika neúspěchy a akce pořádat, pořádat a zase pořádat bez ohledu na to, kolik to stojí. Toto, ale všechno nelze, tak alespoň doufat, že se v nás všech něco pohne a vztah ke kulturnímu dění se změní. Nutností ale je, aby se stále něco dělo a lidé měli možnost se zapojit. Každý musí začít u sebe, a my s manželem tímto podáváme pomocnou ruku při uskutečňování akcí.

Vlasta Urbanová (důchodce)

1. Zajímáme.
2. Koberské hody, dětské besídky, ochutnávání vín, návštěva pana Galušky.
3. Více akcí pro důchodce (besedy, všeobecně vzdělávací akce. Postrádáme knihovnu.

Božena Sklenářová (pracující)

1. Zajímá mě knihovna, která delší dobu stagnuje. Doufám, že se to zlepší.
2. Dětský ples, country bál, a každý rok hody.
3. Dříve se dělávaly zábavy u hřiště. Mohly by se opakovat i pro děti zábavné odpoledne na hřišti.

Irena Plešingerová (důchodkyně)

Není na co odpovídat, vždyť tady nic není (plesy...).

Emilie Kočovská (pracující)

Neodpověděla.

Hana Bajáková (pracující)

1. Zajímám se v tom smyslu, že se každý pátek podívám do vývěsky na návsi, jestli přibyl nějaký plakát a pokud se něco pořádá v Kobeřicích, nenechám si to ujít.
2. Z těch posledních to byl určitě vánoční koncert v sokolovně, kde se sešla naše muzikantská elita a publikum, které umělo poslouchat, a samozřejmě nepřekonaná tradice hodů.
Naopak nezdařená akce nasvědčuje, že nám chyběla nálada a chuť se bavit. Do jisté míry to záleží jen na nás samotných.
3. Naštěstí tady je parta mladých a lidí, kteří se v tomto směru snaží, i když asi vždycky budou muset čelit nepříznivým okolnostem.

Marie a Alfons Svobodovi (důchodci)

1. Zajímáme.
2. Ochutnávka vín, Oslava Svátku matek. Hody- zábava a průvod stárků vesnicí, předání práva. Slavnostní odhalení patrona hasičů sv. Floriana na Hasičské zbrojnici.
3. Získat více mládeže od školních let, aby se v nich probudil zájem o kulturní dění v obci.

Posledními koberskými vladaři před dobou bělohorskou od roku asi 1566 až do doby pobělohorské do roku 1622 byli Kounicové. Byl to Oldřich syn Petra z Kounic a Doroty Geraltovské z Geraltovic, pocházel ze staroslavného panského rodu, který se skládal ze dvou větví. České hraběcí a Moravské knížecí. Oldřich se narodil asi v roce 1539 a v patnácti letech osiřel. Jeho žena byla Anežka Černoorská z Boskovic.

Byl to velice vlivný a přes své mládí podnikavý šlechtic o čemž svědčí koupě městečka Archlebova a panství Ždánice od Šemberova bratra Albrechta z Boskovic. Byl velmi činný jak v politickém i veřejno-hospodářském životě. V roce 1566 na výpravě proti Turkům nesl jeden z hlavních praporců zemských.

Velice si oblíbil Ždánice, které začaly získávat na prestiži a stávaly se srovnatelnými, díky jeho přízni s Bučovicemi a Slavkovem. V roce 1569 začíná stavět ždánický zámek a přikupuje neustále a zvětšuje ždánické panství.

Pan Oldřich byl horlivým protestantem, ale nikdy svým poddaným nevnucoval své smýšlení. Byl přísným zastáncem svobody náboženské, včetně vyznání. Stál v čele nekatolických pánů spolu se Žerotíny a na zemském sněmu v Olomouci v roce 1609 žádal, aby bylo pikartům a luteránům umožněno stavěti v královských a biskupských městech své bohoslužební místnosti a modlitebny. Ve svém sídelním městě Slavkově byla mnohá jiná vyznání, mimo katolíků to byli novokřtenci, luteráni, čeští bratři a židé.

Byl velice shovívavý i k robotám, tak třeba ve Ždánicích po živelných po-

hromách v roce 1599, 1608 a 1609 a po drancování, které v roce 1605 provedlo loupežné vojsko Bočkajovců tak zmínil roboty a sám poskytl postiženým Ždánicím a okolí pomoc. Hrozilo totiž vysídlení vsí (z té doby se nacházejí některé obce již jako pusté Ostrovánky, Nechvalín, a některé úplně zanikají jako Bohutice v blízkosti Archlebova). Právě v těchto dobách byla většina vsí včetně Kobeřic a jiných jako Vážany, Heršpice, Rašovice s Nížkovicemi vyznávající víru bratrskou.

Starý kostel Koberský a Vážanský patřil v této době církvi bratrské. Byla to zásluha hlavně Kouniců, kteří se proslavili jako neohrožení zastánci práv. Ve sporu císaře Rudolfa II. s Matyášem stal pan Oldřich na straně opozice spolu se svým přítelem Karlem st. ze Žerotína. Byl také v poselstvu nabízející Matyášovi hodnost markraběte moravského. Když stavové moravští v roce 1606 vyhnali od soudu moravského zemského hejtmana pana Ladislava Berku, tak pan Oldřich po tomto incidentu propůjčil slavkovský zámek pánům usilujícím o prozatímní vládu Moravy.

Na dalším sjezdu v Ivančicích byl přijat pan Oldřich do prozatímní vlády a do zemského soudu, to bylo v roce 1609.

Pan Oldřich byl i literárně činný, v roce 1614 vydává listinu o poměrech pánů a poddaných a jejich vzdělání.

Na Matyášově dvoře byl pan Oldřich povýšen na císařského radu a komorníka arciknížete Maxmiliána.

Rodinné poměry : z prvního manželství měl syny Karla a Bedřicha. Z druhého potom Maxmiliána, Lva a Viléma, spolu s třemi dcerami. Po panu Oldřichovi zůstalo panství slavkovské, ždánické, lomnické a uh.brodské. Zde končí poslední správa Kobeřic, Nížkovic a Milešovic pod panstvím slavkovským a dle dědictví jeho syna Karla po smrti pana Oldřicha v roce 1617 připadají tyto vsi pod syna Karla na panství ždánském, jehož se stal přímým dědicem.

Podobně tak jako otec, tak i syn

Karel v roce 1619 ve svém domě v Brně poskytl místo ke shromáždění nekato-lickým stavům a měšťanům, když vyšetřovali zradu Jiřího z Náchoda a Albrechta z Valdštejna a vypověděly jezuity a vyloučily katolíky z úřadů zemských.

Opozice moravská odmítla přijmout Matyášova nástupce Ferdinanda II. za vladaře a povolala s Čechy, Slezany a Lužičany na trůn Bedřicha Falckého zvaného zimní král. Na Bílé hoře byl Bedřich poražen a odbojníci byli dáni na milost a nemilost Ferdinandovi. Pro účastenství v odboji byli Karel a Bedřich prohlášeni za hlavní rebely a oba odsouzeni ke ztrátě cti a hrdla, včetně panství a statku. Nad jejich zemřelým otcem panem Oldřichem, byl vynesena krvavý soud bělohorský, který vyslovil trest smrti a dal jej do klatby. Karlovi byl trest smrti milostivě prominut, ale byl uvězněn na Špilberku. Když mu v roce 1624 byl prominut i zbytek trestu, usídlil se do Slezka, kde později zemřel. V roce 1622 dle císařského dekretu od Ferdinanda II. obdržel panství pan Maxmilián z Liechtensteina. Tu začíná počátek nové pobělohorské císařské správy nad Čechy a Moravou pod nadvládou Habsburků. Jinak nazývané 300-leté porobení pod cizí nadvládou.

Příští pokračování bude vláda Liechtensteinů na panství ždánském, kde patřily i Kobeřice.

Jiří Beneš

○○○○○○

Z OBECNÍ KRONIKY

Rok 1928

Správa obce :

K obecním volbám, vypsáním okresní politickou správou na den 4. března podáno 7 kandidátních listin. Voličů ve vličských seznamech zapsáno 613; z těchto 204 mužů a 329 žen.

Počet obdržených hlasů :

Kandidátní listina :

č. 1:

Strana čs. nár. socialistů - 32 hlasů; 1 mandát

č. 2:

Strana republikánská - 108 hlasů; 3 mandáty

č. 3:

Občanská strana nezávislá-46 hlasů; 1 mandát

č. 4:

Občanská strana-159 hlasů; 4 mandáty

č. 5:

Strana lidová děl.- 47 hlasů; 1 mandát

č. 6:

Strana lidová rol. - 116 hlasů; 3 mandáty

č. 7:

Strana soc.-demokr. - 69 hlasů; 2 mandáty

Starostou obce zvolen Lebeda Cyril (maloročník),

náměstkem Urban František (rolník)

pokladníkem Slabotinský Antonín (rolník)

členové obecní rady Čech Kašpar (obchodník), Krahula Konrád (dělník)

členové finanční komise Žilka Alois (rolník), Zobal Alois (hostinský), Čech Kašpar (obchodník), Ouda Petr (rolník), Matyáš František (maloročník).

Členové obecního zastupitelstva :

kand.list. č. 1: Koukal L. (učitel)

kand.list. č. 2: Kachlír Filip (rolník)

Krahula Fr. (rolník)

kand.list. č. 3: Ouda Petr (rolník)

kand.list. č. 4: Kachlír Petr (kolář) a

Hemala J. (řezník)

kand.list.č. 5: Matyáš F. (maloročník)

kand.list.č. 6: Ondráček Jan (rolník)

Matyáš Mikuláš (rolník)

kand.list.č. 7: Melichárek Josef (domkář)

Stavby podniknuté obcí :

Akutní otázkou stala se potřeba postavení hasičského skladiště; stavba jeho zadána staviteli Jos. Zahradníkovi z Újezda u Sokolnic za cenu 46 344 Kč.

Mimořádné práce - zařízení vnitřní- zaplatí sbor sám. Skladiště předáno do užívání sboru dnem 2.září.

Na památku 10.letého trvání čs.státu vysázeno obecní místo "za Částkovým" ovocnými stromky; rovněž podél obecní silnice postavené v roce 1927.

Zemědělství :

Hospodářský pokrok rolnictva na obce, vynucený namnoze přílivem novot, zračí se v rozsáhlém podniku odvodňovacím; zamořené pozemky v rozloze 100 927 ha odvodněny nákladem asi 483 500 Kč. Současně provedena důkladná regulace potoka zv. "Horáček" a na tomto se nalézající mosty postaveny z železobetonovou konstrukcí, počtem 6. Drenážních trubek 50 mm-160 mm použito celkem 342 200 kusů; sacích pásem 12 850 v délce 90 674 m, sběracích pásem 12 850 m. Na 1 ha připadlo průměrně částka 4 787 Kč. Státem poskytnutá subvence. Zařizovací výbor sestával z rolníků: Urbana F., Horáka J. a Jedličky T.

Výbor vodního družstva: Urban F. jako předseda, Chromeček A.-jednatel, Ouda Petr-pokladník, Krahula Ferd. a Lebeda Cyril. Družstvo čítalo 120 členů. Stavba meliorační zadána podnikateli Aloisu Žůrkovi. Dohled na stavbu ze strany zemského stavebního úřadu prováděl ing. Emil Tráge. Úhrada zajištěna výpůjčkou u Hypoteční banky v úhrnném obnosu 200 00 Kč. Při regulaci potoka vyházeno průměrně 15 126 m³ hlíny. Udržovací fond činí okrouhle 21 000 Kč.

Daně a dávky:

Za jeden správní rok zaplatí se daně pozemkové a domovní.

Používání umělých hnojiv stalo se u našich rolníků z 85 % nutností.

Veškeré nemovitosti (domy) v obci pojištěny jsou u:

Hasičské vzájemné pojišťovny
Rolnické vzájemné pojišťovny - 62 domů
Banky "Slavie"

Rolnická vzájemná pojišťovna založena r. 1911, vyplatila svým členům do konce roku od svého založení 46 300 Kč za požární škody.

Zemská dobytčí pojišťovna, vyplatila našim rolníkům, od svého založení (1912) za nutné porážky 74 808,45 Kč. Jednatelství od založení vede Divácký Rudolf (rolník).

Rolnictvo je organisováno ve dvou polit. stranách: republikánské straně zemělského a malorolnického lidu a ve Svazu lidových zemědělců čsl.

Odebírá se hojně odborných časopisů. Zemskou odbornou školu hospodářskou navštěvuje téměř každoročně několik rolnických synků; dosavadní počet absolventů činí 24.

Místní rolníci mají své podíly v akciových podnicích: v Milešovicích, v rol. lihovaře a mnozí jsou též členy Hospodářského družstva ve Slavkově a v Křenovicích.

Školství, účely národní a náboženské:

Na obecné škole působili: Jan Benda - správce školy, Koukal Ludvík - def. učitel, Sachrlová a Halová - lit. uč., Marková Leop. - industr. uč. Škola byla v r. 1927 opravena.

Výstavu soudobé kultury v Brně navštívila školní mládež za vedení svých učitelů dne 19. června. Průměrně počítáno, navštívilo výstavu 2/3 občanů.

Občané jsou většinou členy církve římskokatolické. Církev československá, založena roku 1921, čítá 322 duší. Má založený fond ku stavbě Husova sboru.

Kulturně činné spolky jsou: Tělových. jednota "Sokol", Čtenářský spolek a Sbor dobrov. hasičů.

Kampelička oslavila 25. leté trvání; oslavou musí se tu nazvatí poctivá práce. Starostou je Josef Procházka - rolník, náměstkem Josef Ondráček - rolník, pokladníkem, duší celého podniku Karel

Formánek. Roční obrat vykazuje přes 2 000 000 Kč.

Různé:

Během roku postaveny 2 novostavby. Čísel je v obci celkem 234. V měsíci květnu vyhořel dům občana Orálka; škoda je kryta pojištěním.

Oslava 10. letého trvání čs. státu provedena pod protektorátem obecního zastupitelstva. Večer 28/10 konalo ob. zastupitelstvo slavnostní schůzi; při ní vzpomenu padlých spoluobčanů; podán podrobný nástin práce za uplynulé desetiletí, předneseno prohlášení jednotlivých politických stran, pak uspořádán průvod vesnici a u pomníku padlých promluvil člen obec. zastup. uč. Koukal.

Při volbách do okresního a zemského zastupitelstva volilo 559 voličů, z nichž bylo 265 mužů a 294 žen.

PŘEHLED EVIDENCE OBYVATEL

období: 12/97 - 04/98

Přihlášení:

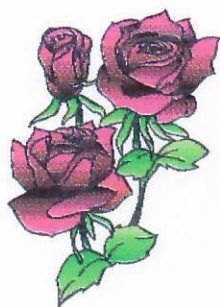
Helena Minksová	čp. 13
Libor Minks	čp. 13
Marek Hrubý	čp. 28

Narození:

Veronika Mertová	14.12.97	čp. 169
Renata Sližová	09.01.98	čp. 100
Adam Rosypal	08.02.	čp. 252

Odhlášení:Marie Ondrová
Vladimír Novotnýčp.40
čp.155**Úmrtí:**František Divácký
(† 20.02. 68 let)

čp.147

Sňatky:**10.01.1998**Vladimír Novotný - Jana Tomaňová
Kobeřice u Brna Holešov**18.04.1998**Jaroslav Lilko - Kateřina Kryštofová
Slavkov u Brna Kobeřice u BrnaCelkový počet obyvatel
stav k 31.03.1998 : 515 osob**Blahopřejeme**

8.1.	Miroslav Kočovský	60 let
8.2.	Hana Fischerová	50 let
9.2.	Libor Ondra	50 let
9.2.	Rudolf Stanislav	60 let
13.2.	Oslík Jaroslav	50 let
7.3.	Stanislav Sedlák	60 let
24.3.	Marie Sedláková	60 let
28.3.	Zdenka Vykoukalová	70 let
29.3.	Božena Sklenářová	50 let
15.4.	Karel Kreutzer	50 let
29.4.	Josef Malafa	70 let

Jaká budoucnost nás čeká?

Na věštění budoucnosti si mnozí zajistili slušné živobytí. Co na tom, že to občas nevyjde. Většinou chceme slyšet něco, co by nás potěšilo a tak se i věštitelé snaží. Prostě, když tomu trochu pomůžeme, štěstí nás nemine a i ty nesnáze nebudou tak katastrofické. No, nechtějte slyšet takovou skvělou perspektivu. Se zpětnou platností, až všechno proběhne, pak s klidem můžete říct: "Už tenkrát to předpovídali." Háček je v tom, že i bez předpovídání by to proběhlo stejně.

Budoucnost obcí zpravidla nikdo nepředpovídá. Asi proto, že to nikdo nezadá a také za to neplatí. A tak místo věštění z koule se budoucnost odvíjí zcela prozaicky - dilem politickou situací, dilem aktivitou občanů a dilem schopností zvoleného zastupitelstva. Jako kdekoli v tom nezanedbatelnou roli hraje, diplomaticky řečeno, ekonomická situace. Laicky se téměř vždy jedná o peníze.

Na celostátní konferenci v rotundě brněnského pavilonu A, již jsem se zúčastnil, byla otázka budoucnosti obcí položena ministru vnitra Cyrilu Svobodovi. Nikdo neupřel, že je to člověk nanejvýš povoláný, neboť kromě

toho, že má "pod sebou" současně státní správu a problémy samosprávy, byl vyjednávačem ministerstva zahraničí pro perspektivní začleňování našeho státu do Evropského společenství. Tento vysoký úředník, a také politik, pronesl, že po odstranění hranic mezi státy stoupne význam obcí, neboť to budou právě ony, kdo bude nositelem identity. To znamená, že především podle obcí se pozná, kdo tady žije, jakým jazykem se tu mluví.

To vypadalo nadějně. Žel bohu do toho okamžiku, kdy následoval dotaz na ministerským úředníkem proklamované spojování obcí. "Ekonomická situace to vynucuje" sdělil v podstatě opatrně, hned však dodal, že "obce k tomu nikdo nutit nebude a nebude to hned". Úvahy se však vedou a tak významné, že tam, kde starosta nemá úřad s tajemníkem a orgány přenesené státní správy (stavební úřad, živnostenský úřad, matriku atd.) se jedná o ekonomicky neperspektivní obec. Tedy ne, že by zanikla, ale lidé by volili zastupitelstvo třeba do Slavkova. Stala by se místní částí jednoho velkého celku, v němž menšinová zástupci by uplatňovali oprávněné požadavky proti městské většině asi podobně, jako nevládní strana o podíl na moci.

Nutno uvést, že to už tady jednou bylo. Podobně jako zrušené kraje, které se dnes budují pod honosným názvem Vyšší územně správní celky, jejichž náplň, stejně, jako u těch předešlých, je zatím nejasná. Jediné, co je jasné, jsou peníze, které celý ten cirkus stojí a to, že zaniknou Okresní úřady. Snad,

aby se úřady přiblížily víc k občanovi, budou nyní cestovat všichni do velkých měst, kde poslanci spolu s úředníky, podobně jako ve stávajícím parlamentu, budou rozhodovat o tom, co je pro občana dobré, aniž by se s ním radili. Vždyť peníze lze utrácet i jiným způsobem a zbytečně by tím lidé jenom zatěžovali.

Jak to při věštění bývá, i to zlé je zpravidla podmíněné. V tomto případě alespoň třetinou vlivu, kterou tvoří občané a která jednou za čtyři roky nabývá na chvíli na významu. Je to o volbách, při nichž kandidáti na poslance jsou dokonce ochotni obětovat čas pro občana. Myslím tím především ony "státotvorné", kteří se budou dušovat, že jim jde o budoucnost státu, nicméně mnohým o peníze taky. Měli bychom je nejen vyslechnout, ale především se ptát. A ptát bez ostychu, protože teď jsme my strůjci jejich osudu a přeneseně osudu svého. Nezeptáme-li se jich však na naši budoucnost, nebudeme také nic o jejich představách vědět. Nebudeme-li vědět nic o jejich představách, svěřujeme svůj osud kouli, která nás může převálcovat. Můžeme sice představovat identitu, ale identitu někoho jiného. Nikoliv svoji.

Jiří Slabotinský

PO KOBERSKY

Volby

Býl květen, slunko pěkně pářilo, tož Fósek seděli za mlátem na kameňách a báňali z faje vostošest. Baranicu naraženó na nosu, aby jim to světlo nevytařilo voči a pravó rukó se drbali za uchem, jak kďyž Puntla hóni blechy. Ten zatím diskutovál s kohótem, kerýmu se nelíbilo, že se uvelebíl na fnojisku. Gďyž vrzla bránka vod humna, tož teho nechali. Matěj Čapa se přištrachál, zpocené, jak gďyby táháł pluh místo koňa.

"Sákra, to je dneska hic. Žízeň mám, že bych se vo ňu mohl vopřít a nohy nateklý jak baňu" a zvysoka došedl na kameně vedle Fóska, enom to žuchlo. "Tož co sem lezeš, gďyž nemožeš. Každé pořádné chláp za poledňa je buď doma nebo v hospodě" vodsekli Fósek a vodplivli si až to kohótovi vohnulo hřebínek. Matěj pozvihl čepicu za kšilt a poďrbál se na čele, kerý nemělo konca a vopatrně začál: "Šak bych nešěl, gďybych nemusěl". Potřebuju se poradit!"

To s Fóskem konečně pohnulo. Drcli do beranice, až ju mněli na krku a vyvalili voči, jak gďyby jim Kača po padesáti rokách řekla bróčku. "A vo čem?" zabodli voči do Matěja jak faktř do hada. Ten po takovým pohlazení nevěďěl esli má nebo ně, tož to z něho lezlo, jak z chlupaté deky: "Furt čtu vo těch volbách, čohám na televiziu, aby mně nic

neuteklo a su s teho čím dál blbější. Fšeci só dohři a fšeci špatní. Tož nevím. Tak sem si řekl, že ty seš takové mudrlant, tož že se v tem lepší vyznáš" a podivál se na Fóska tak, že by se srce utřilo.

Fósek čekali všeccko možný, enom to ně. Zalapali po dychu, až v nich zařvizdalo, jak gďyby zřiltli slavíka a zašermovali rukama, jak Jánošík pod hákem. Slovo z nich šak nevypadlo. "Tož řekni, keho budeš volit ty. Šaks to s Kačo určitě probíral" snažil se Matěj dostat Fóska z šoku.

"Probíral, neprobíral" pomali se rozhébávaly Fósковы sanice. "To máš těžký. Jako gďyž táháš baby z pytla. Dycky vytáhneš to pravó." zafilozofovali a zúročili tak nešcestí v lásce.

"Napřed sem chtěl volit to stranu Velkýho Myša." "Cože?" vybařl Matěj, keré vo takové straně jakživ neslyšěl. "To sem si tak enom pomenovál, abych temu lepší rozuměl. Tož to só tí, co fšeccko vijó nělepší a co nevijó, to si vymyslijó. Voblbujo, jak šamani. Dycky, gďyž jich vidím, tož si řeknu- á my šamanitak sem si to skrátíl. Volit jich šak nebudu. Už jedneho šamana, co na mně uvalíl milionářskó dávkú, mám doma. A to mně stačí až do smrti.

Pak sem chtěl taky volit to stranu Velkýho Hypnotizéra. Šak viš, teho co chce, aby se mu fšeci dívali do voči. Už sem byl skoro rozhodnuté, ale na poslední chvíli sem ucukl." Ani se neřivali na votazníky v Matějovéch vočách, potahli z faje a pokračovali. "jedno sem u takovýho hypnotizéra býl na jevištu. Šak celá dědina na to čohala. Seděl sem u stoličky a dožil ju jak kozu. Ešče sem si pochvalovál, jak pěkně spóšča, že nebudem vědět co s tem mlíkem. Fšeci se řechtali a já sem tam vypadál jak vůl."

Matěj se kósál do pysku, aby si

uščuřováním nepoškodil a Fósek z výrazem na pomstu pokračovali: "Jednu chvíli sem chcéł taky volit ty Sarajevský Ňútony". "Keho?" nechápavě vyfrkl Matěj, keré mňěl strach, že v těch jeho novinách vo nich nepsali.

"Tož tys ve školi chybjel, gdyž povida-li vo tem, jak Ňútona napadł zákon, gdyž mu jabko padlo na gołozňu? Ten platí do dneška, jináč bysme se hónili s Martánama. Tož sem si to tak spojil taky s tem Sarajevem. Tam gdyž zabili teho Ferdinanda, tož to taky pofilo dějinama. Tož, gdyž to ti Ňútoni tak hladočko vyřešili s Velkým Hypnotizérem aji fčil, řekl sem si, že by to taky mohlo byt dobrý. A gdyž by ešče nejaký to jabko vosv-ítilo nekerýho s těch politiků, tož bysme hned' mohli byt ani před Amerikó. Ale pak sem se pořádně podíval na ten strom, co majó ve značu a jako jabloň se mně to nezdało. Von to býł cedr nebo co. A na tem jabka nerostó. Tož to prr, řekl sem si. To bysem jich musél praštit sám, jináč by tam taky mohli křimbat do sódnýho dňa a nic křódnýho by jich nena-padlo. Tož sem tam hodil spátečku."

Matějovi se začala protahovat huha jak zováč, gdyž tak jedna strana padala za druhó. Potahł si gatě, protože ty mu padaly taky a zaškemrál: "A jinó stranu neznáš? Šak to ešče neso fšecky."

"Gdybys mně do teho nekecál, tož bych pokračováł. Baže to neso fšecky. Nekerý sem vodhodil rovnó. Třeba střešně. Gdysi to nas-trkovali furt před voči, člověk na to narazil, gde se vrtnúl, u silnic teho bylo taky plno. Potem to vykáceli, že je to jedovatý. A ty co zbyly só samé červ, že to ani špačci nežeró. To si tak nasadit, tož bych to musél furt šplíchat, aby se to vůbec dalo jest. Dyť ty potvory se hěbo ani gdyž to zavařiš. Střešně u mně majó utrum."

"A co tá strana teho, co se menuje jak vysavač?" vzpomněł si Matěj na vobrázek co viděl v novinách. "Von je takové uhłazené, černý vlasy a knír má jak maďarské gróf".

"Ja ten!" pozvihli voboči Fósek. "Těn je mazané. Na teho só fšeci krátci. Zblbnúl ani prezidenta. Nelže ani nekrade a až na Mikuláša má každyho rád."

"Jakýho Mikuláša?" vytočil hlás, až mu přeskočil, Matěj. "Jakýho, jakýho. Von se tak nemenuje, ale já mu tak říkám. Přece nepolezu do zadku američanom jako druží. Voni majó Klauza, u nás je to vodjakživa Mikuláš. Já, abych pravdu řekl, mám taky rači čerty než ty svatý. Před něma se jaksi furt musím stydět a ať dělám, co dělám, připadám si před něma jak gdybych si prohodil hlavu ze zadkem. Ale zase s každém nesu a každymu řeknu co si myslím, gdyž mně neštymuje. A to von né. Viš, mňěl sem takovýho koňa. Krásnýho. Šak mně ho každé záviděl. Enomže býł potvora. Chytré. Gdyž sem se s ním chcéł pochłóbit, jak posłochá, tož akorát né. Táhal sem voprátě na stranu, von tam natočil hlavu, ale šel úplně na druhó. Řekl sem si, sakra tož to nées. Bud' já nebo von. Nedál si říct, tož sem se s ním rozłóčil".

Matěj špicováł uši, ale zbytečně. Furt nerozumněł temu, co má strana Velkýho Vysavača společnýho s koněm. Akorát věděl, že Fóskovi taky nepasuje. Těn mu ani čas na přeměšłání nedali: "Jedno sem posłochál tenho Velkýho Inkvizitóra. Těn do fšeckých bil, že by udělál pořádek aji mezi blechama. Hergot, to by bylo neco. Těn se nebóji, jak Hitler. Ale gdyž sem ho potem viděl, jak se tak nafukuje, enom hrál barvama, lidi na něho čučeli s votevřeněma hubama, tož mně to připadlo, jak doma na hnojisku. Těn náš kohót taky furt kokrhá a vajička se vod něho nedočkám. Nebyt tech blběch slípek, tož není vůbec k

ničemu."

Fósek si vodpluli podruhý a kohótovi tak srovnali vohnuté hřebínek vod předchozí dávky. Enom povyskočil, ale dělál, jakoby se nic nestalo. Zato Matěj se vošívál, jak, gdyby mu to padlo za košulu a sunulo se to k mň slušné části zád. Poposedl, aby uvolnil vnitřní přetlak a aby to zamaskovál, jak gdyby byl v posledním tažení, hlasitě promluvil: "A co ty životní jistoty?" Fósek, keré měli sluch vypěstované vod Kače jak zajíc v honebním rajónu, se enom ušklibli, protože jim nic neušlo, ale diplomaticky to nedali znat. Enom přehodili nos do druhýho větrnýho proudu: "Myslíš Velkýho Kremáčka?. Tož to je istota, vo keré nepochybuju. Tam skončijó fšeci, to mně nemosí nigdo klóct do hlavy. Šak jednu takovó istotu, kere se už taky nez- bavím, mám doma. Bože, jak tá si umí fšecko zdůvodnit a jak celé život trpí, že věčiho tyrana než su já, svět nevidděl." Fósek se pro istotu podívali dokola, esli tam to jejich estébé nemá negde štěnicu a gdyž viděli, že kromě vyjevenýho Matěja tam nigdo néni, tož slavnostně a hlasito zakončili: "Tož ty taky volit nebudu!"

Matěj sklápl hubu a sklamaně procedil mezi zubama: "Tož tos mně moc nepo- radíl" a vysmrkál se do šnuptychla, kerýho nosil už vod té doby co přišel z vojny. "Nepo- radíl, ale rozšířil vobzor" módre zařecnili Fósek. "Do té doby, než pudeš za tó plentu, se musíš modlit, aby tě vosvítíl Duch svaté, pokád ti nepadne neco na hlavu. Jináč to tu bude smrdět, jak u teho hnojiska " zviřili se Fósek a dali najevo, že audiencija skončila.

Relativní pravda

**Povídala jedna pani:
"Je to tady k uzoufání.
Jedni kradou, druzi špiní,
ještě, že jsme tu my, jiní."**

**Druhá k tomu přitakává:
"Ba, není to žádná sláva.
Mít ty roky, co ti mladí,
ráj bysme tu udělali."**

**Vzali tašky, rozešli se.
Za chvíli je první slyšet:
"Viděla jste, jak se nese,
to co neví, neroznese."**

**Ta by tak ráj udělala,
když lítala za chlapama".
O kus dál, na jiné straně,
říká druhá ustaraně.**

**"Já bych z ní už jednou padla,
vždyť co nemá, neukradla.
Jako bidlo to z ní trčí,
že má pravdu, jen když mlčí"**

G'W

○○○○○○

MÁTE TO ZA PÁR

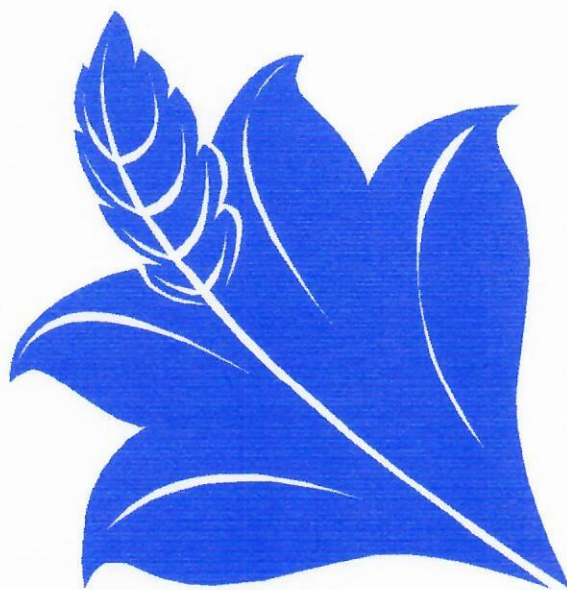
Je po prvním dni v máji a nebyť nápisů na silnici, ani bychom nevěděli, že něco takového bylo. Sluníčko pěkně hřeje a tak nápisy jsou vybělené a svítí hodně do daleka. Tentokrát jsou vyvedené váp-
nem a svědčí o tom, že pisatelé uplatňo-
vali také kus inteligence a vtipu. Až na jeden, který z řady vybočil a ze střechy čekárny autobusu oznamoval, že výjim-
ka, způsobená neukojenou touhou zvěčnit vlastní podobu, se u některých jedinců, poznamenaných zchlazenou pubertou, vždycky najde. Co naplat, stávají se horší věci, jenže skrytá vada může výše uvede-
nému jedinci způsobit trvalé následky, jež by mohly vést k ustrnutí na pomalování cizích oken a přitahování pozornosti třeba obnažováním se v parku. Lze to však léčit třeba tím, že poškozené věci sám uvede anonymně do pořádku, anebo neanonymně si tvar podobný hlavici Žižkova palcátu napíše na svoji bundu a k tomu svoje vyznání I love nebo My name is.

Než pár dešťů, jichž by mimochodem bylo potřeba, smyje pozůstatky první májové noci, bude jeden nápis "obecním zákonodárcům" připomínat pravdu, že to mají za pár. Je vidět, že posun od vědomí vštěpovaného po dlouhou dobu sloganem "na věčné časy a nikdy jinak" už v mladé generaci nenechal žádné následky a otevřeně se k tomu hlásí. Snad tím chce konečně také říci, že budoucnost je v jejich rukách a nenechá si ji vzít. Což by bylo jedině dobře a byl by pošetilý každý "zákonodárce", kdyby se této nevyhnutel-

né situaci chtěl bránit. Každé mléko časem zkysne a hledat novou dobrou dojnou krávu chce elán a energii, jež by "od úst k rukám ráčila přejít".

Je třeba dát šanci. Každému. A každý musí vědět, že to nemá na doživotí. S důvěrou se hazardovat nesmí, ale každý by si měl s její velikostí porovnat své sebevědomí. Možná bude překvapen a dostane takový impuls, že teprve teď ho život začne opravdu bavit. Možná také, že pochopí, že přizvukování a pochlebování ještě neznamená mít důvěru. Ale to už je riziko. Rajtovat po hřbetě koně je vždycky snazší než ho sám nést. Radujme se tedy z toho, že to "mají za pár", přemýšlejme však také vážně nad tím, kdo je nahradí. Tím si totiž dáme na svoje trička nápis svého vyznání.

redakce

112. NECO NA KONOPE

Ne-co na ko-no-pě, ne-co na len, neco zapla-tíme,

ne-co za-přem.

1. *Neco na konopě,
neco na len,
neco zaplatíme,
neco zapřem.*

2. *Kerá dobře mlátí,
Kerá dobře žne,
to je hodné děvče,
to se líbí mně.*

3. *Kerá nechce mlátit,
kerá nechce žít,
běžte ji pro rasa,
ať ji de vodřit.*

HERŠPICE

Zapsal Jan Rous v letech 1890—1901. ÚSEF, A 1263/35.

Zřejmě i sběratel si byl vědom toho, že jde o dvě samostatné písně, protože pro druhou (2.—3. sl.), která má jiný rozsah veršů, poznamenal odchylky v nápěvu. První píseň (1. sl.) se zpívala při muzice o ostatcích. Tanečníci vyskakovali, aby narostl vysoký len (srov. komentář k naší písni č. 84). Byla známá na celé Moravě, nejvíce zápisů však máme z Hané. Se shodným nápěvem se zpívala v Protivanově. Varianty publikoval B II 395, B III 1075, Pol. H 1/s. 174 kromě rkp. v ÚSEF. 2.—3. sl. podává hodnocení dívky podle toho, jak umí pracovat o žních. Znali ji i v Čechách (E s. 242), v přehozeném pořadí slok ji otiskl Pol. H 1/s. 158.

Vydává obec Kobeřice u Brna
Redakce: *Obecní úřad Kobeřice u Brna, Dolní 54, PSČ: 684 01* □ *tel/fax: 05/4422 2520*

Odpovědný redaktor : *Ing. Jiří Slabořinský, CSc.*

Povoleno Okresním úřadem ve Vyškově □ registrační číslo: OkÚ/VY/04/94

Zaslané příspěvky pokud nejsou vyžádány se nevracejí. □ Příspěvky otiskujeme v původním znění,
bez jazykových úprav. □ Za otištěné příspěvky se honoráře nevyplácejí.